

Katalog literarnih radova
učenika/ca osnovnih škola
u sklopu natječaja

„Dobro biram - Volontiram!”

POBJEDNICA U KATEGORIJI 5.-IH RAZREDA

Volontiranje u skloništu za napuštene životinje

Moj slučajni posjet jednom azilu bio je glavni razlog tome zašto sam odlučila pomoći životinjama u azilu svojim volontiranjem. Volontiram u skloništu za napuštene životinje „Luč Zagorja“. To me čini beskrajno sretnom. Ne idem često, ali kad odem, srce mi je veliko kao kuća.

Velika sam ljubiteljica svih životinja, a posebno pasa i mačaka. U skloništim diljem Hrvatske smješteno je jako puno tužnih, ranjenih, prestrašenih i odbačenih životinja. Zaposlenici ne mogu svima pomoći na isti način i pružiti potrebno. Uvijek im nedostaje dekica (za hladnije dane), ponekad hrana, a često puta samo maženje, igra i šetanje. Neki od pasa su u kavezima pa su oni prioritet za šetnju i igru na otvorenom. Osim igre i šetnje volonteri peru i njihove posudice za hranu i vodu te pomažu kod udomljavanja. Često se odvijaju dobrotvorne akcije, a neki čak idu i na određene dresure. Sve te životinje (osobito psi) na pažnju nas volontera uvijek odgovaraju zahvalnošću i privrženosti. Životinje vjeruju ljudima i spremne su ih voljeti. A vole li ljudi životinje? Najdraže mi je kad vidim da je neka životinja našla u azilu čovjeka kojem može vjerovati i koji će joj pružiti topli dom i pregršt ljubavi. Jako volim sve životinje i posao volontiranja je nešto što mi upotpunjuje život i povećava želju da jednog dana postanem veterinarica kako bih mogla pomoći svim tim jadnim životinjama kojima je potrebna briga, njega i liječenje. Volontiranjem uvijek pomažemo, a uz to se volonteri uče mnogočemu i stječu različita iskustva u radu sa životinjama.

Moja želja je da se što više ljubitelja životinja uključi u volontiranje i da životinjama daruju beskrajnu ljubav, svoje vrijeme i topli dom.

Melani Miković, 5. razred
Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar

KOMENTAR ŽIRIJA:

Opis volontiranja u azilu za napuštene životinje je vrlo osoban i može potaknuti da se zamislimo koliko je ova vrsta pomoći potrebna. Vrlo detaljno se djevojčica posvetila opisu problema s kojima se susreću volonteri/ke u azilu za životinje, ali i s problemima koje imaju životinje, a moglo bi se reći i njihovim pravima te će to odrediti njezin životni poziv da postane veterinarica.

U sklopu projekta **#zavolontirAJMOse** proveo se literarni natječaj „Dobro biram – Volontiram!“ koji je bio namijenjen učenicima/cama osnovnih škola s područja Krapinsko – zagorske županije. Na natječaj je pristiglo ukupno 25 radova iz 6 osnovnih škola s područja županije (Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog Zabok, Osnovna škola Bedekovčina, Osnovna škola Đure Prejca Desinić, Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar, Osnovna škola Franje Horvata Kiša Lobar, Osnovna škola Augusta Cesarca Krapina).

Cilj natječaja je bio prikazati volontiranje kao društveno korisno, kako za djecu i mlade, tako i za cjelokupnu zajednicu uključenu u volonterske aktivnosti. Učenici/ce su u svojim radovima kroz pozitivne priče i primjere dali kratki opis pozitivnih iskustava prilikom volontiranja, te koje pozitivne utiske je volontiranje ostavilo na njih i kako su svojim volontiranjem doprinijeli razvoju lokalne zajednice.

Natječaj je bio namijenjen učenicima/cama od 5. do 8. razreda, a autorice nagrađenih radova su: **Melani Miković**, **Leonarda Kudelić**, **Marta Veverec** i **Karla Bingula**.

Članovi/ce žirija natječaja „Dobro biram – Volontiram!“:

Andreja Šagud – knjižničarka u Gradskoj knjižnici Ksavera Šandora Gjalskog u Zaboku

Jasenska Borovčak – tajnica u Društvu ”Naša djeca” Zabok

Martina Gregurović Šanjug – pročelnica Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu politiku, branitelje, civilno društvo i mlade u Krapinsko-zagorskoj županiji

Dražen Glavač – dugogodišnji volonter u Mreži udruga Zagor

Volontiranje – lavina dobrih djela

Volontiranje je ulaganje osobnog vremena, vještina, truda te znanja za dobrobit druge osobe. Ne postoje nikakvi posebni uvjeti koje čovjek mora zadovoljiti da bi postao volonter. Dovoljno je samo imati dobru volju, a ja imam puno dobre volje.

Takva vrsta pomoći drugima je u potpunosti dobrovoljna, a volontiranje se ne plaća i ne dobiva se nikakva novčana nagrada, ali se zato dobiva osobno zadovoljstvo ili duhovna nagrada. U Hrvatskoj postoji oko 62 000 volontera i volonterki, svi oni taj posao rade ne zato što moraju nego zato što žele. Volontiranjem usrećujemo druge ljude, njihova dobra riječ i smijeh mogu nam uljepšati cijeli dan. Ponekad i mi djeca na neki način volontiramo čak da toga nismo ni svjesni. Odlazak našoj baki po namirnice u trgovinu, poklanjanje starih igračaka ili odjeće onima koji to trebaju više nego mi, davanje hrane ili novca onima u potrebi, šetanje pasa u susjedstvu – sve je to volontiranje. Male stvari, kao što su topla riječ ili zanimljiv razgovor, nekome mogu značiti jako puno. Ako netko u vašem susjedstvu ili školi treba pomoć, budite vi ti koji će pomoći i pokrenite lavinu dobrih djela. Ako ne možete ništa učiniti, samo porazgovarajte s tom osobom i, vjerujte mi, i to će im puno značiti. Ako želite volontirati, pitajte roditelje žele li vas možda odvesti sa sobom na volontiranje. U Hrvatskoj imamo mnogo mjesta na kojima možemo volontirati, a samo neka od tih su: Crveni križ, dječje bolnice, azili za životinje itd... Ako ste ljubitelj životinja, u većini azila za pse nudi se opcija volontiranja, npr. šetnje pasa, igra sa psima. Možete ih hraniti ili pak donirati novac, hranu, dekice, dotrajalu posteljinu, sredstva protiv nametnika i sve ostalo. Možda čak i odlučite doma odvesti nekog novog životinjskog prijatelja. Svi ljudi koji su pokušali volontirati kažu da im je to bilo odlično iskustvo u životu i da bi ga željeli ponoviti.

Volontiranjem usrećujemo druge, ali ponajviše sebe. Na završetku dana osjećat ćete se jako sretno jer ste nekome pomogli i dan će vam biti ispunjen pozitivnim iskustvima, novim ljudima i prijateljstvima. Znam, jer takvi osjećaji ispunjavaju moje dane. Možda baš u volontiranju nadete novog prijatelja jer ste oboje tamo s istim namjerama, a to je pomoći drugome. Volontiranje ćete pamtiiti cijeli život kao pozitivno iskustvo. Razlozi zašto pokušati volontirati su stjecanje novih iskustava, upoznavanje novih ljudi, ispunjavanje slobodnog vremena i još mnogo toga.

Tijekom pandemije koronavirusa broj volontera se značajno povećao. Volonteri su donosili hranu, lijekove i higijenske potrepštine osobama starije životne dobi, bolesnima i nemoćnima, za koje je bilo preporučeno da ostanu u svojim domovima. Time su posebno naglasili važnost volontiranja u najizazovnijim situacijama. Bit volontiranja je poklanjanje vlastitog vremena ne očekujući ništa zauzvrat. Hvala svim volonterima što to tako nesebično čine!

Leonarda Kudelić, 6. razred
Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar

KOMENTAR ŽIRIJA:

Autorica daje kompletan opis volontiranja – od organizacijskog do osobnog iskustva. Rad je vrlo uspješan, a autorica je zadatku pristupila vrlo ozbiljno i temeljito dala opis volontiranja i mogućnosti koje ono daje za (mlade) volontere. Vjerujem da bi nakon čitanja rada puno mladih čitatatelja/ica poželjelo volontirati.

VolontirAJMO

Ja sam Marta Veverec, učenica 7.a razreda, OŠ KŠ Gjalskog Zabok. Tijekom sedam godina svog školovanja naučila sam puno važnih životnih lekcija te sam doživjela puno dogodovština koje ću pamtiiti cijeli život, najviše zahvaljujući Volonterskoj grupi.

U Volontersku grupu upisala sam se u 5. razredu. Ispočetka sam je pohađala isključivo zato što slobodne školske sate nisam voljela provoditi među hrpetinama knjiga u knjižnici. Tada još nisam znala što znači pravo volontiranje. Znala sam samo njezinu definiciju koju su nam naveli odmah prvi dan, no nakon nekog vremena shvatila sam da je volontiranje puno više od toga.

Među prvim akcijama u kojima sam sudjelovala bilo je prikupljanje plastičnih boca u našoj školi. Napravili smo posebne kante za smeće od kartona koje su služile za ubacivanje plastičnih boca, no neki učenici se nisu toga pridržavali pa smo ih morali sami skupljati po školi. Novce koje smo zaradili od boca iskoristili smo za kupnju novog tepiha za prostor Volonterskog kluba. Tada sam naučila da su male stvari, poput plastičnih boca, pravo bogatstvo ako ih znamo pravilno iskoristiti. Akcija koja mi je također ostala u sjećanju bila je prodaja muffina. Kod kuće smo, uz pomoć svojih roditelja, ispekli muffine i prodavali ih na školskoj priredbi. Sakupili smo puno novca koje smo iskoristili za ljetovanje siromašnih prijatelja, a usput smo se i dobro zabavili. Tada sam naučila da svaki volonter puno pridonosi svojoj zajednici, no uspjeh postigne samo ako je složan sa drugima. Volim se prisjetiti i dana kada je moj razred, u kojem ima puno volontera, posjetio djecu s Down sindromom. Pripremili smo im malu priredbu i bili smo presretni kada smo primijetili njihova ozarena lica. Cijelo poslijepodne smo se zajedno igrali i družili. Tada sam naučila da smo svi mi ljudi jednako vrijedni, bez obzira na naš izgled ili ponašanje.

Nakon svih tih, ali još i mnogih drugih volonterskih akcija, mogu reći da sam napokon shvatila što znači volontiranje. Volontiranje nije samo dobrovoljno pomaganje, volontiranje je ponos, sreća, zadovoljstvo, druženje, učenje. Volontiranje je jednom riječju LJUBAV. Jednom mi je netko rekao: „Nikada ne sumnjaj da mala skupina predanih građana može promijeniti svijet, dapače, upravo ona ga je oduvijek i mijenjala”.

No prije svega, ako volontiraš, možeš se promijeniti i TI. Možeš postati bolji čovjek, bolja osoba, možeš se pokazati u najboljem svijetlu i pronaći pravog sebe. Volontiranje je stvarno nešto što bih preporučila svima.

Zato ne znam što još čekaš. Hajde! Kreni! ZavolontirAJMO zajedno!

Marta Veverec, 7. razred
Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

KOMENTAR ŽIRIJA:

Vrlo poticajan tekst koji kroz raznovrsna osobna volonterska iskustva autorice prikazuje različite mogućnosti koje nam daje volontiranje kako bismo pomogli drugima, s naglaskom na doprinos volontera zajednici i važnosti međusobne suradnje. Njezine definicije volontiranja koje uključuju vlastite promjene kod volontera i volonterki koji mijenjanju sebe i postaju bolje osobe govori o njezinoj zrelosti u shvaćanju koncepta volontiranja. Na kraju poziva sve da se uključe u volonterski svijet.

Djevojčica koja ima više od mene

Bilo je to, već sada, prije nekoliko zima. Pod malim odmorom pozvala je vjeroučiteljica nekoliko djevojaka, među kojima i mene, da joj pomognemo odnijeti neke pakete koje smo skupili u božićnoj humanitarnoj akciji. Sjećam se, bilo je to tek nekoliko dana prije Božića. Hladan vjetar nosio je sve pred sobom, ostavljajući rijetke prolaznike smrznutima.

Mi se nismo dale već smo, odupirući se vjetru, utovarivale pakete u kombi. Iako je bilo uključeno grijanje, smrzavica nam je prolazila tijelom. Stigli smo na prvu adresu. Bile je to mala, drvena, pod šumom skrivena kućica. Tik do nje stajao je poljski wc koji me je veoma rastužio. Na vratima su nas dočekala vesela dječica i njihovi roditelji. Primili su nas u kuću, a mi smo sjele kraj male peći koja je grijala cijelu kuću. Priznat ću, nije bilo baš toplo iako sa sebe nisam skinula jaknu. Nepomično, i srameći se, sjedile smo na klupi dok je vjeroučiteljica razgovarala s domaćinima. Našu šutnju prekinula je djevojčica koja me je primila za ruku i povelala za sobom. Imala je tako crvene obraze, ruke koje su joj bile onako dječji tople odmah su me ugrijale, a njezin smiješak neizmerno mi je ugrijao srce. Iako sam toga počela biti svjesna tek kada mi je u tankoj majici postalo neizmerno vruće.

Djevojčica je i dalje šutjela, na trenutke me pogledavajući uz one širom raširene usnice. Igrale smo se lutkama koje nisu odavno već bile u trendu. Bile su to tek lutke od pokidanog, napunjenog platna. Imala ih je dvije te je svaka svoju marljivo češljala. To vrijeme brzo je prošlo. Vjeroučiteljica je rekla kako je vrijeme da pođemo. Nježno sam djevojčici rekla: "Bok!", a ona me primila za ruku i rekla: "Dođi mi opet, sviđaš se mojim lutkama". U tom trenutku zamalo sam zaplakala. No, suze je spriječio osmijeh koji sam kao znak zahvalnosti uputila toj djevojčici.

Izašavši iz kuće, osjećala sam se veoma posramljeno. Djevojčica koja naizgled nema ništa ima mnogo više nego ja. Kako tužno i sramotno, za mene. Donijeli smo toliki paket, no ona ga nije otvorila i pohrlila tražiti čokolade, bombone i svo ono šarenilo slatkiša za kojim danas djeca trče. Ona nas je lijepo ugodila, pozvala na igru i još nas onim svojim dječjim, nevinim smiješkom toliko ugrijala. Taj dan imale smo još puno posla. No, nekako mi se ona urezala u srce. Sjetila sam je se i navečer kada sam stigla kući. I dalje, unatoč neizmerno jakom i hladnom vjetru i snijegu koji je počeo padati, meni je i dalje bilo toplo. Onaj smiješak kojim sam joj zahvalila nije mi silazio s lica.

Za nekoliko dana vidjela sam je s roditeljima na božićnoj misi. I dalje je nosila onaj osmijeh na čijim su se krajevima nalazila dva rumena obraza. I bila je sretna iako toga dana nije dobila ni igrice, ni lutke koje su u trendu, ni mnoštvo slatkiša. Ali ona nije primala, ona je davala. Davala je osmijeh koji je širio radost. Sve je oko sebe grijala neizmernom toplinom koja ne samo da vas grije već vas potiče da ju dijelite dalje s jednim velikim osmijehom na licu.

Karla Bingula, 8. razred
Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar

KOMENTAR ŽIRIJA:

Emotivna priča o susretu volonterke- autorice teksta i djevojčice kojoj je došla u posjet u sklopu volonterske akcije. Taj susret imao je velik utjecaj na autoricu i pobudio u njoj spoznaju koju će cijeli život pamtit i prenositi dalje. Tekst je odlično strukturiran, priča je zanimljiva i prenosi lijepu poruku. Iako opisuje samo dio jedne volonterske akcije, autorica je uspjela dočarati bit volontiranja i kod čitatelja izazvati pozitivne osjećaje.

RADOVI 5.-IH RAZREDA

Volontiranje!

Volontirala sam nekoliko puta u životu i osjećaj je predivan kada znaš da pomažeš u dobrotvornom radu i pomažeš ljudima! Od malena sam voljela pomagati i kad god bi se pružila prilika ja bih pomogla bilo kome. Za mene je volontiranje nešto predivno. Volonterstvo je humanitarni rad koji se održava barem dva puta tjedno i održava ga neke udruga npr. Crveni križ ...Djeca i mladi se volontiranjem osamostaljuju, uče brinuti o sebi te pomagati drugim ljudima koji nemaju ili ne mogu ići po namjernice ili po lijekove. U puno hrvatskih udruga volontiraju djeca i mladi. Postoje i kampovi za volontiranje na raznim otocima! Ako djeca od malena nisu odgojena da pomažu i budu humanitarni nikada neće imati inspiracije i želje za to! Svi koji volontiraju pomažu ljudima i vole to. Svake godine se održi natječaj za prijavu mladih volontera u neki humanitarni rad!

Mia Žepić, 5. razred
Osnovna škola Augusta Cesarca, Krapina

Volontiranje je ljubav

Moja obitelj voli ljude i kod nas je uvijek gužva i uvijek je veselo. No, ovo tužno vrijeme razdvojenosti podsjetilo me na moju susjedu. Zvala se teta Ana. Bila je posebna. Nježna, draga, vrijedna... Često je pekla kiflice od lješnjaka čiji miris i sada mogu osjetiti. Iako sam bila mala, u njezinoj sam se blizini uvijek osjećala veliko, lijepo i sigurno.

Teta Ana nije imala jedne noge. Bila je jako bolesna. Njezina djeca već odavno nisu živjela s njom. Kada su majka i baka razgovarale o tome što će biti s njom, bojala sam se da ću je izgubiti. Čula sam da mora u dom. Bila sam tužna. No, srećom, nije tako završilo. Moji su se roditelji i baka, uz njezinu djecu, odlučili za nju brinuti. Tako je ona ipak ostala u našem susjedstvu. Baka i teta Ana svakog su jutra pile kavu, tata joj je popravljao sve što je trebalo, a mama joj je

kupovala i nosila namirnice. Kako sam ja pomagala? Voljela sam s njom razgovarati. S njom mi je u društvu bilo ugodno.

Teta Ana ubrzo je postala dio naše obitelji. Bila je prisutna na svim druženjima i slavljinama. Posebno je voljela Uskrs i Božić. Zнала bi peći kolače tjednima i sve ih podijeliti susjedima. Sjećam se i njezinih prekrasnih priča, a puno je i čitala. Zнала je satima sjediti na balkonu i čitati. Teta Ana je i zdravlju posvećivala posebnu pažnju pa je redovito vježbala. Imala je utege i njima jačala ruke. Jednom sam je vidjela kako se kreće bez proteze. Zadržila me. Istovremeno sam plakala i smijala se. Bila je jako hrabra. Očarala me svojom snagom. Zapravo, mislim da je bila hrabrija od mnogih, naizgled hrabrih, ljudi. Bila je veliki borac.

Plakala sam kad je umrla...

Još je se i sad često i rado sjetim. Njezinih kiflica od lješnjaka, veselog lica kojim nas je dočekivala, velike zahvalnosti za sve što smo činili za nju... iako nam to nikad nije bila obaveza, već zadovoljstvo. Bilo je lako prepustiti se nježnosti njezina glasa i uživati u njezinoj blizini. Povezivala nas je ljubav; prava, iskrena, trajna.

To je za mene volontiranje. Davanje nesebične ljubavi onima koji je trebaju. Pomaganje teti Ani. Ima još ljudi koji poput nje trebaju pomoć, podršku ili samo tople riječi... Upravo ću zato i dalje volontirati kad god budem mogla. Volim ljude i rado ću pomoći onima koji ne mogu sami. Volim im pomagati, a i ja se tada bolje osjećam.

Jana Krušelj, 5. razred
Osnovna škola Bedekovčina

RADOVI 5.-IH RAZREDA

Volontiranje

Za mene je volontiranje pomaganje drugima. Uključio sam se u školski volonterski klub zato što želim pomoći drugima, to me čini sretnim. Ja sam nekoliko puta pomogao djeci tako da sam donirao novac i uključivao se u volonterske akcije u školi. Najdraža školska volonterska akcija bila mi je „Za topliji Božić“ kada smo prikupljali i prodavali plišane igračke. Od prikupljenog novca kupili smo tople kape i rukavice kako bi našim prijateljima bilo toplo u hladnim zimskim danima. Veseli me što svaku godinu pomažemo djeci u Africi.

Zaključio sam da bi puno ljudi trebalo volontirati kako bi pomogli djeci i odraslima koji nemaju dovoljno novaca. Na taj način bi im olakšali život. Kada bi se puno ljudi uključilo volontiranje to bi me usrećilo jer imam veliku želju da sva djeca imaju sretan život.

Matej Antolić, 5. razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

Dobro biram – volontiram

Volontiranje su vrijeme i rad koje netko ulaže da bi pomogao onima koji su u potrebi iz suosjećanja i iz želje za pomaganjem. Volonter je osoba koja to vrijeme i rad ulaže i za to nije plaćena.

Moje iskustvo s volontiranjem je ugodno... Više puta sam volontirala u školskim akcijama i aktivnostima, s najdraže mi je volontiranje u školskom projektu po imenu Moj prijatelj i ja. Radi se o djeci s teškoćama u razvoju koji pomoću prijatelja, koji im pomažu, prelaze različite poligone. 2019. godine kada sam ja sudjelovala svaka prepreka je bila jedan kontinent i aktivnosti vezane za njega. Bilo je divno.

Svi smo se sjajno zabavili i podružili. Na dječjim licima se vidjela sreća i uzbuđenje. Ja sam pomagala u postavljanju poligona, a kad je sve bilo postavljeno krenuli smo s igrom. Ja i još jedna djevojčica bile smo djevojke s Havaja i držale smo štap za limbo ispod kojeg su se provlačili natjecatelji.

Zašto mislim da svi trebaju volontirati? Volontiranje nas obogaćuje kao osobe. Pruža nam mogućnost učenja i savladavanja novih znanja i vještina. Volontiranje pruža osjećaj zadovoljstva. Pomažući drugima mijenjamo se mi sami kao osobe. Osobe koje imaju dobrobit od volontiranja osjećaju veliku zahvalnost, a volonteri su svjesni pravih životnih vrijednosti. Uz sve to moguće je upoznati puno novih ljudi, proširiti svoja poznanstva, vidike, iskustva. Ja bih voljela i ubuduće volontirati, uz pomoć učitelja iz škole, a kad budem veća sama ću pronaći udruge i zajednice koje bi od mog volontiranja imale koristi.

Tea Horvat, 5. razred
Osnovna škola Franje Horvata Kiša, Lobar

Moja iskustva sa volontiranjem

Učenica sam 5. razreda i uključila sam se u puno aktivnosti. U 3. razredu sam sudjelovala u školskom projektu koji se bavio preradom ostataka hrane.

Puno smo radili na njemu, te smo ga uspješno predstavili na Smotri projekata građanskog odgoja i obrazovanja. U projektu je sudjelovao cijeli razred, nas četvero ga je predstavljalo. Napravili smo plakate, ispisali recepte za kuhanje i pokušali pridonijeti zdravijoj prehrani. Sve smo to odradili u svoje slobodno vrijeme i bez ocjene. Poslije sam naučila da je to bilo volontiranje. Jako mi se sviđjelo sudjelovati u tom projektu.

Također sam u 4. razredu sudjelovala u grupi Lumen gdje smo se igrali, ali i puno toga naučili.

Želja mi je da se i ja upoznam više sa volontiranjem jer sam čula od prijateljica da je jako zabavno i zanimljivo.

Planiram se u 6. razredu uključiti u volonterski klub. Uključi se i ti!

Mia Vrančić, 5. razred
Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

RADOVI 6.-IH RAZREDA

Volontiranje

Moja mama radi u jednoj udruzi koja brine o osobama s invaliditetom, pa sam već od malena upoznata s volontiranjem. Uključila sam se kao volonter u pomoći osobama s invaliditetom kod provedbe raznih aktivnosti. Pomagala sam osobama u sudjelovanju na kreativnim radionicama te na raznim drugim radionicama. Volontiranje mi je pomoglo uvidjeti da svoje slobodno vrijeme mogu iskoristiti za dobrobit drugih ljudi, a time i poboljšam svoju komunikaciju i povećam samopouzdanje. Kroz volontiranje sam upoznala mnoge osobe s kojima sam ostala u dobrim odnosima i kasnije. Isto tako mama me prijavila na volontiranje u sklopu projekta BALTAZAR kojeg provodi Krapinsko-zagorska županija (osiguravanje usluge pomoćnika u nastavi za djecu s teškoćama), a u kojem sam volontirala na pripremi priredbe za završnu konferenciju, zajedno s djecom s teškoćama u razvoju te sam se time upoznala i s mnogim vrstama teškoća koje imaju ta djeca, što je svakako djelovalo pozitivno na mene. Svakako je bilo lijepo iskustvo te sam sudjelovala na završnoj konferenciji projekta. Šaljem slike u prilogu.

Na volontiranje ne gledam kao na uzalud bačeno vrijeme kao mnogi, nego na iskustva koja nas određuju kao osobu.

Lana Pripeljaš, 6. razred
Osnovna škola Bedekovčina

Volontiranje

Smatram da je u ovo vrijeme najvažnije volontirati. Volontiranjem možemo pomoći mnogim ljudima. Volontirati možemo davanjem starih igračaka, odjeće koja nam više ne pristaje, cipela, i tako dalje. Možemo donirati i novac za osobe koje nemaju gdje živjeti. Radi ovogodišnjih potresa puno je domova nastradalo.

Razlog volontiranja je vrlo jednostavan – da pomognemo ljudima koji si ne mogu sami pomoći. Uz volontiranje povezujem pomaganje jer zapravo na način volontiranja pomažemo drugima.

Volontiranje smatram kao jednom od najljepših aktivnosti.

Laura Pavetić, 6. razred
Osnovna škola Bedekovčina

Posebnost volontiranja

Dobrota, dobra volja, brižnost, razumijevanje, pomoć... Svi su ti pojmovi vezani uz volontiranje. Volontiranjem se svi ljudi mogu osjećati bolje. Svi se mi možemo osjećati bolje kada pomažemo ljudima. Volontiranje je, kako bih ja opisala vlastitim riječima, samo mali čin dobrote koji može promijeniti mnoge živote.

Volonteri su ljudi koji se bave volontiranjem, ljudi koji poklanjaju svoje vrijeme onima koji trebaju pomoć, ljudi koji imaju veliko srce. Kada ljudi volontiraju, oni ne promijene samo život osobe kojoj pomognu već promijene i svoj život. Volontiranje može ostaviti velik trag u našem životu, trag kojega ćemo se uvijek prisjećati. Volontirati mogu svi, bez obzira na dob. Svi mogu osjetiti kako je to poseban i lijep čin. Svi mogu iskusiti čar volontiranja.

Dok volontirate, možete pronaći pravog sebe. Vrijeme je jedna od najljepših stvari koje možete pokloniti drugima, a baš to postizete volontiranjem.

Mudrost i vrijeme koje si dao da pomogneš čovjeku uvijek će te pratiti na tvom životnom putu. Zbog toga ćeš se svaki put osjećati lijepo i dobro – to je posebnost volontiranja.

Lorena Cvilinder, 6. razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

Dobro biram – Volontiram!

Volontiranje je moguće u svakoj dobi volontera. Aktivnosti se provode u dobi djeteta uglavnom u školskim ustanovama ili u odrasloj dobi u različitim organizacijama i udrugama. Odgoj za volontiranje mogli bismo objasniti kao uključivanje osoba u obrazovanje o volontiranju kao i u volonterske aktivnosti koje su primjerene njihovoj dobi. Naša škola odgaja djecu za volontiranje

Razlozi volontiranja za mene su želja da pomognemo zajednici kada god je to potrebno, da bismo bili nekome korisni, da naučimo nešto novo, da steknemo nova prijateljstva, da imamo cilj u životu...

Kada razmišljam o tome koliko sam aktivna u volontiranju, pomislila sam da nemam baš velikog iskustva. Sudjelovala sam u sportskim igrama za učenike s teškoćama pod nazivom "Moj prijatelj i ja". Također, sa svojom sestrom ponekad sam posjećivala "Udrugu sv. Ana" i pomagala sam djeci koje su dolazila u Udrugu na rehabilitaciju, na grupne aktivnosti i društvene večeri, te sam pomagala djelatnicima u radu s njima. Sudjelovala sam u akcijama Crvenog križa, te sam u školi u izvannastavnim aktivnostima vezanim za Građanski odgoj u okolici škole i uređivala okoliš škole i brinula o čistoći okoliša.

Zašto volontirati?

Volontiranje je važno jer tako ljudi postaju sve više humani i željni pomagati drugima, a da ne traže i primaju nešto zauzvrat. Volontiranje može nekome spasiti život. Nekome je to sitnica, a nekome je to bogatstvo. Jako je lijepo volontirati, jer znam po sebi, volontiranje je jedan jako lijep način života koji osjeća i volonter i njegova okolina. Poslije volontiranja, osjećamo se ljepše, jer znamo da smo nekome učinili dobro djelo.

Moja sestra ima 19 godina i u kolicima je... pomažem joj što mogu i što ona treba. To nije volontiranje, to je suživot, no ima puno zajedničkog. Baš zbog načina života s njom, naučila sam o važnosti volontiranja u okolini koja nas okružuje.

Volontiranje oplemenjuje pojedinca i cijelu zajednicu, a najviše samog volontera, jer "ruka koja daruje cvijeće najljepše miriši". Nadam se da ću u budućnosti imati prilike volontirati još više.

Eleonora Bolšec, 6. razred

Osnovna škola Franje Horvata Kiša, Lobar

„Dobro biram – Volontiram!”

Volontiranje je u mom malom mjestu vrlo zastupljeno. Veliki broj mještana uključen je u različite udruge i doprinosi kroz dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, truda, znanja, sposobnosti i vještina za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit bez novčane naknade.

Školarići volontiraju u školskoj ustanovi, a svi stariji u mjestu Lobar.

U školi smo kroz različite volonterske akcije, natjecanja, aktivnosti učili da se volontiranjem razvija samopoštovanje, stječu se nova znanja i vještine, a posebno su važna i nova poznanstva. To je posebno važno za nas djecu i mlade jer se oni osjećaju korisno, suosjećaju s drugima, uče socijalne vještine, stječu čak i radna iskustva i korisno provode svoje slobodno vrijeme kojeg ionako imaju dovoljno uz školske obaveze. Djeca i mladi se uče poštovanju, odgovornosti i strpljenju koje je i odraslima jako važno da nas nauče. Razvijaju se komunikacijske vještine i odgovornost u odnosima s drugima. Upoznaju se različiti ljudi i stječu razna praktična iskustva koja mogu biti korisna u kasnijim životnim situacijama, kao i mogućnost lakšeg zapošljavanja. Ja sam za vrijeme školovanja više puta sudjelovala kao volonter u sportskim igrama „Moj prijatelj i ja” koje organizira moja škola.

Igre su bile organizirane za učenike s teškoćama i njihove najbolje prijatelje, te su se izvodile u paru, potičući na taj način razvijanje povezanosti, međusobno bolje upoznavanje, suradnju i prijateljstvo, a cilj je bio pružiti učenicima

s posebnim potrebama priliku da iskažu svoje sposobnosti i mogućnosti kroz natjecateljske sadržaje prilagođene njihovim mogućnostima i potrebama. Kroz volontiranje sam upoznala nove prijatelje s teškoćama u razvoju i njihove potrebe. Pomažući im osjećala sam se korisno i zadovoljno, a vjerujem da će mi iskustva dobivena u ovim volonterskim aktivnostima pomoći da budem bolja osoba, bolja učenica i bolja radnica na svom poslu u budućnosti.

Helena Vrlec, 6. razred

Osnovna škola Franje Horvata Kiša, Lobar

Volontiranje je super

U volontere sam ušla početkom šestog razreda. Sudjelovala sam u raznim projektima i sastancima. Sudjelovala sam u natjecanju za Crveni križ, glumila sam ranjenicu koju su trebali spasiti, čistila sam okoliš škole.

Odlučila sam volontirati jer volim pomagati drugima. Naučila sam što zapravo znači volontirati. Volontirati znači svojevoljno pomagati osobama u nevolji, pomagati nemoćnim osobama, ali sve to raditi bez da me netko plaća tj. daje mi novac.

Volim pomagati drugima, to me čini sretnom. Volontiranje je stvarno super aktivnost, ako znaš da time pomažeš i daješ sve što možeš da bi naši prijatelji bili zdraviji i bolje živjeli, ali i okoliš bio očuvaniji.

Ako voliš pomagati to je prava aktivnost za tebe.

Volontiranje je super, pridruži se i ti jer nećeš požaliti!

Lea Piljek, 6. razred

Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

Ja volim volontirati

Ja sam se volonterskom klubu pridružila prošle godine i svaki put mi je bilo zabavno. Sudjelovala sam u radionici gdje smo odgovarali na pitanja o volontiranju, igrali igre i kada bi dali točan odgovor na pitanje dobili bi čokoladicu. Kada je sunčano vrijeme išli smo čistiti okoliš oko naše škole tako da nam je svima bilo lijepo. Vidjela sam da je jedan naš volonter obojao prostor za sjedenje oko skulpture kokota ispred naše škole u šarene boje. Sa još nekim volonterima i volonterkama sam bila u Zelenoj dvorani na Dan volontera i tamo smo čuli zanimljive govore i slušali Zabočke mališane kako pjevaju. Na priredbi za skupljanje novca za školu u prirodi prodavala sam ulaznice na ulazu u školi. Za noć vještica je u školi bila organizirana zabava pa sam malo pomagala sa sokovima i kada je zabava završila pomagala sam počistiti. Na natjecanju Crvenog križa glumila sam jednu od „ozlijedenih” osoba koje se zovu manekeni/manekenke. Za sad nisam toliko puno volontirala koliko bih htjela ali znam da ću u budućnosti još više volontirati!

Volontiranje mi je uvijek bilo zabavno i sama pomisao na to da sam nekome pomogla je jako lijepa.

Ja volim volontirati!

Mariela Kušan, 6. razred

Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

Volontiranje

Volontiranje je jako važno. Volontiranjem možemo pomoći djeci, odraslima i napuštenim ljudima.

Ja sam volontirala puno puta i zaista mi se sviđjelo i još ću sudjelovati u volontiranju. Mislim da svatko može i mora barem probati volontirati i sigurna sam da bi se to svima sviđjelo.

Voljela bih potaknuti ljude na volontiranje.

Marta Reljić, 6. razred

Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

RADOVI 7.-IH RAZREDA

#zavolontirAJMOse

Volontiranje osim što može biti zabavno, korisno je. Volontiranje je jako dobro djelo. Njime se postižu razne dobre promjene i za ljude, ali i za okoliš. Možemo primijetiti da neke škole često organiziraju razna volontiranja. U takvim se volontiranjima pridružuju roditelji, djeca, učitelji i sugrađani. Svi zajedno čine nešto za školu. Najčešće se ruše stabla oko škole, popravljaju parkovi i klupe, nadograđuje se škola i prostor oko nje. Volontiranje nekada održava i naša škola i uvijek je jako zabavno. Osim volontiranja u školi, možemo volontirati u parku. Npr. sakupljati smeće u parku, tako činimo dobro djelo i pomažemo okolišu. Može se volontirati u domu za starije. Ljudi koji se odluče na taj način volontiranja pomažu starijim osobama u domu. Neke obitelji i ljudi se na taj način zblize. Često je i volontiranje u sirotištima. Nema ljepšeg nego vidjeti osmijeh na dječjem licu. Puno ljudi koji mogu i žele donirati razne igračke i novac sirotištima. U našoj se školi svake godine, najčešće u vrijeme Božića, održava sakupljanje igračaka za siromašnu djecu. Svi koji su voljni tada mogu od kuće donijeti neku igračku. Jako je važno pomoći koliko god možemo. Puno ljudi i djece nemaju ono što mi imamo i baš zato je lijepo učiniti nešto kako bismo ih razveselili. Svi mi volimo kada smo sretni i kada se smijemo, zato omogućimo to i drugima! Volontiranje nas sve može zbliziti. Možemo se baviti i raditi nešto korisno, možemo odvojiti vrijeme i učiniti nešto dobro za one koji to ne mogu. Životinje su isto živa bića koja trebaju biti sretna isto kao i mi. Možemo očistiti šumu i osigurati životinjama lijep dom, možemo otići u azil i očistiti životinjama doma, možemo ih nahraniti, provesti neko vrijeme s njima. Možemo pomoći na razne načine svakome!

Nemojmo biti lijeni i nemarni, pokrenimo se i učinimo nešto dobro.

#zavolontirAJMOse.

Lorena Bajza, 7. razred
Osnovna škola Bedekovčina

Volonterska akcija

Dana 24. travnja ove godine održavala se u mojem mjestu volonterska akcija pomaganja starijima. U ovo doba krize, izazvane pandemijom virusa, itekako su potrebne volonterske akcije, osobito radi ljudi (starijih) koji nemaju nikoga.

I ja sam sudjelovao u toj akciji. Najprije smo se okupili te se raspodijelili na određene zadatke za volontiranje. Bili smo u grupama po četvero članova. Obišli smo starije ljude koji su trebali pomoć. Donijeli smo im namirnice i sve što im je bilo potrebno; počistili smo im kuću, dovezli drva, nahranili im životinje. U sjećanju mi je ostala jedna trošna kuća u kojoj živi neki starac. Kada smo ga posjetili, vidjeli smo da nema ništa za jesti. Nije imao ni vode. Na naše pitanje što treba odgovorio je - „Ništa”. No, nismo odustali od pomoći pa smo otišli u trgovinu te mu kupili hranu i nekoliko litara vode. Veoma smo ga razveselili i nije znao kako nam zahvaliti. Obilazili smo mnoge ljude i svašta vidjeli. Pomagali smo. Bili smo potaknuti na to da i sljedeći dan odemo ponovno u akciju.

Susjedi kojima smo pomogli bili su sretni. Njima je to puno značilo, a nama još više. Znamo da nismo uzalud potrošili vrijeme. Volontiranje može usrećiti čovjeka. Svi smo mi nakon volontiranja shvatili koliko su nam ljudi bili zahvalni na tome što činimo za njih. Tada smo bili i ponosni na sebe te smo se odlično osjećali.

Goran Kramar, 7. razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

Volontiranjem do sreće

Što je uopće volontiranje? To je pomaganje ljudima bez naplate, a može biti i u obliku prikupljanja novca u dobrotno svrhe. Imam nekoliko svojih primjera.

Volontiranje je sve što se čini s dobrom namjerom. To može biti prodavanje narcisa u sklopu akcije prevencije raka. Mi u školi imamo puno volonterskih akcija. Nekoliko puta godišnje odlazimo u Dom za odrasle osobe „Bidružica”, gdje pjevamo starijim osobama i uveseljavamo ih. Katkad igramo

s njima i neke društvene igre. Vraćamo im osmjehe na lica i usrećujemo ih - tako činimo dobro djelo.

U našim općinama postoje i crkvene zajednice koje pokreću razne volonterske akcije. Primjerice, jedna je od takvih zajednica Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vina-gora. U suradnji sa svećenikom Dragutinom, obnovilo se Društvo sv. Elizabete, čiji članovi izrađuju različite predmete i ukrase te ih prodaju. Skupljenim novcem kupuju se namirnice neophodne za život, koje se podijele starijim i nemoćnim osobama te onim ljudima s područja Župe koji nemaju dobre životne uvjete. Isto tako, pripremaju se drva za ogrjev onima koji si ih ne mogu pripremiti sami, kako bi zimu proveli ugodno, kako i zaslužuju. Iz mjeseca u mjesec sve se više toga obnavlja i preuređuje vrijednim radom župljana. Redovito se održavaju akcije čišćenja crkve, kojima se odazivaju svi zainteresirani.

Mislim da je lijepo to što svi surađujemo i poštujemo jedni druge. To što osjećamo jedni druge i želimo si pružiti pomoć. Nije potreban novac kako bismo usrećili sebe i ljude oko sebe.

Lana Hlupić, 7. razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

Dobro biram - volontiram

Kroz djetinjstvo se nisam često susretao za volontiranjem. Prvi put sam volontirao u petom razredu na sportskim igrama pod nazivom „Moj prijatelj i ja”. Ondje sam pomagao djeci s poteškoćama u razvoju kako bi sudjelovala u sportskim igrama zajedno sa svojim prijateljima. Od onda sam zavolio volontiranje. Nekoliko sam puta volontirao i u akcijama Crvenog Križa, a često se uključujem i u školske aktivnosti volontiranja. Kada sam volontirao za Crveni križ moji prijatelji i ja smo skupljali hranu i novce za ljude kojima je potrebna pomoć. Na volontiranje me potaknula želja da pomažem drugim ljudima i činim dobre stvari za njih. Volim volontirati zato što tako pomažem drugima. Dobar je osjećaj kada znaš da si nekome pomogao, učinio dobru stvar za nekoga. Nakon volontiranja osjećam se nekako ispunjeno, osjećam se kao bolja osoba. Nadam se da to i moji prijatelji i obitelj primijete. Mislim da bi se sva djeca i

mladi trebali uključiti u nekakav oblik volontiranja jer time stječu jedno veliko životno iskustvo, a i kroz volontiranje mogu upoznati i puno novih prijatelja. Volontiranje doprinosi našoj zajednici, ali i nama samima. Ono nam daje novi pogled na svijet. Puno je pozitivnih strana volontiranja i mislim da bi svi ljudi trebali volontirati, radi onih koji će od našeg volontiranja imati koristi i radi nas samih, da podignemo samopouzdanje, steknemo pozitivna iskustva, pripremimo se za naš profesionalni rad.

Leon Horvat, 7. razred
Osnovna škola Franje Horvata Kiša, Lobar

Dobro djelo

Pomoći ljudima, usrećiti ih i razveseliti, to je dobro djelo. Dobra djela se nalaze u malim stvarima, te mnogi ljudi nisu ni svjesni da čine dobra djela.

Dok volontiram, činim niz dobrih djela, usrećujem ljude i time cijela okolina postaje ljepša i nekako ti je draže oko srca.

Za volontiranje kažu da radiš dobra djela, no ništa ne dobivaš zauzvrat. Sa time se ja ne slažem. Ne dobijem materijalne stvari, no dobijem puno osmjeha na licu drugih. Nije li to puno? U današnje vrijeme kad svi negdje stalno žure i kasne teško je biti istinski sretan, a to je vrlo bitno. Zato se s takvim malim, ali u isto vrijeme velikim dobrim djelima javljaju osmjehi kod ljudi.

Ako ti je ikada bilo tako toplo oko srca zbog nečega što si napravio sigurno si učinio dobro djelo. Volontiranje je sreća, jer su drugi sretni. Ne daj da ti je nitko oduzme, već je ti dijeli dalje. Budi sretan i čini druge sretnima jer sreća je sve što ti treba uz nekoliko prstohvata ljubavi.

Na kraju dana, kada se sve smiri i kada se sjetiš svih dobrih djela koje si učinio, lakše ti je zaspati, zar ne?

Volontiranje nas uči o ljubavi, prijateljstvu, životu i sreći i zato nastavi voljeti jer svijet tako postaje sve veći.

Sara Balen, 7. razred
Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok

RADOVI 7.-IH RAZREDA

Volontiranje – što je to?

Volontiranje. Riječ koju sam često čula, ali njeno pravo značenje, zapravo, nisam znala. Volontiranje je dobrovoljni rad pojedinca koji obavlja posao za dobrobit drugih bez finansijske naknade. Volontirati može biti dugotrajno (obavlja se redovito bez prekida) i kratkotrajno (jednokratno ili povremeno).

Volontirati ne može baš svatko. Za volontera je bitna: iskrenost, osjetljivost, odgovornost, poštovanje, strpljenje, suradnja... Volonteri su ljudi koji bez problema mogu darovati dio svog vremena, znanja i osmijeha za jedno usamljeno dijete iz doma, umirovljenika koji ne može sam otići u trgovinu, za održavanje tečajeva i edukaciju za djecu... Proteklih mjeseci susreli smo se s malom beštijom zvanom COVID-19 koja nam se tiho ušuljala u naše bezbrižne živote i pokvarila nam sve planove. Zatvorila nas je u kuće, stanove i potpuno nas izolirala. Bez volontera sve bi jako teško funkcioniralo. Oni su i dalje nastavili pomagati potrebitima. Starijim i nemoćnim donosili su osnovne namirnice potrebne za život, lijekove, cijepali drva, pružali psihološku podršku. U ovo vrijeme dovoljno je samo reći hvala i nabaciti široki osmijeh, jer topli zagrljaj i čvrsti stisak ruke ostavit ćemo za neko drugo vrijeme. Ovaj nenadani i novi život pokazao nam je važnost volontiranja u izgradnji društva u kakvom želimo živjeti. Tako se i u meni probudila želja da nekome pomognem. U blizini moje bake živi jedna stara baka, može mi biti i prabaka. Sama je u staroj, trošnoj kući, hoda uz pomoć štapa, slabije vidi i čuje, ali je jako draga i

uredna. Prije ove beštije zvane koronavirus igrala sam se u njezinom voćnjaku i oko njene kuće. Kad bi me ugledala, pozvala bi me na sok i kolač, koji je često pekla iako je bila sama. Uvijek je bila spremna pomoći, jako je voljela djecu i pričala mi je priče o svom životu koji je bio težak, ali ona je bila sretna. Kada su nas sve izolirali, bilo mi je teško gledati kako sama nosi drva, peče kruh, hrani kokoši... Svaki drugi dan sam joj donosila pola kruha koji su roditelji kupili, odnijela joj drva u kuhinju, s tavana joj spustila kukuruz da može nahraniti kokoši i, naravno, popričala s njom, što je razveselilo obje. Bila je sretna što sam dolazila, a ja ponosna što mogu nekoga usrećiti. Sada znam da je volontiranje poziv, želja, a ne osjećaj dužnosti, iako sam do sada mislila da sve one poznate osobe koje volontiraju rade to zbog reklame.

O volontiranju bi se trebalo malo više pisati i educirati, osobito u našim manjim sredinama gdje imamo jako puno osoba kojima je potrebna pomoć, osmijeh, razgovor... Zaključila sam da volonterski rad ispunjava osobu srećom, zadovoljstvom, stječu se nova znanja, novi prijatelji... Volontirat ću i ja. Sve prema motu volonterstva u Lijepoj Našoj:

„Ne trebaš hodati po vodi, ne moraš biti bolji/bolja od drugih, nemaš ništa više od onog što svi ostali imaju, ali ono što čini razliku, djela su kojima kod drugih ostavljaš svoj trag... OTISAK SRCA.”

Ramona Balun, 7. razred

Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar

RADOVI 8.-IH RAZREDA

Dobro biram – Volontiram!

Volontiranje je aktivnost o kojoj često slušamo u medijima, u školi, u našem mjestu. Moje mjesto, Lobar, poznato je po mnogim volonterskim aktivnostima, udrugama, zajednicama koje pružaju primaju volontiranje. Puno ljudi svakodnevno daje svoje vrijeme ljudima koji su u potrebi. Volontiranje je dobrovoljni rad koji se zasniva na dobroj volji i solidarnosti, a motivacija za volontiranjem nalazi se u samim volonterima.

Ja sam imala priliku vidjeti kakav je to osjećaj biti volonter, Često sam volontirala u školskim aktivnostima, u radionicama za darovite učenike, u natjecanjima i aktivnostima za učenike s posebnim potrebama, i u udruzi Sveta Ana, Lobar (za pomoć djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom Krapinsko-zagorske županije). U volontiranju sam uživala i osjećala se jako korisno. Volontirala sam na školskom projektu pod imenom – Moj prijatelj i ja! To je projekt koji se posvećuje djeci s teškoćama u razvoju i pomaže ostalima da kroz različite poligone pokušaju shvatiti kako je njima. Taj se projekt u našoj školi održava svake godine i puno znači djelatnicima i učenicima. Prošle godine volontirala sam pomaganjem postavljanja poligona za taj projekt. Nosili smo materijale, stolice, kulise. Bilo mi je jako zanimljivo učiti i promatrati kako se iz ničega polako gradi poligon, a sve radi višeg cilja, da učenicima omogućimo iskustva kakva neki od njih još nikad nisu imali. Mislim da od volontiranja sve uključene osobe imaju puno koristi. Oni koji volontiraju razvijaju empatiju, samopouzdanje, osjetljivost za druge, a oni koji primaju dobrobit od volontiranja osjećaju se vrijednima, cijenjenima i uključenima u društvo. Pošto ću uskoro biti učenica srednje škole, nadam se da će moja Knjižica volontera biti sve ispunjenija, kako bih se pripremila za buduću život, rad, napredak u mnogim područjima života.

Lea Horvat, 8. razred

Osnovna škola Franje Horvata Kiša, Lobar

Volontiram i dobro biram

Volontiranjem se ne dobiva novčana plaća već plaća koja je mnogo vrijednija. Plaća kojom možda nećemo kupiti neki slatkiši ili nove cipele, ali ćemo je dobiti kad-tad.

Volontiranje nam se možda na prvu čini glupim, beskorisnim za nas, jer ne dobivamo ništa od toga. Premda tako mislimo, to nije istina. Volontiranjem pomažemo onima kojima ta pomoć treba, onima koji nisu u stanju nama isplatiti novac. Trenutno u ovoj situaciji nitko dugotrajno ne objašnjava školsko gradivo onima kojima je inače teže učiti i kojima treba više puta objasniti kako bi to shvatili. Zato mnogi roditelji traže ostale instruktore da njihovoj djeci objasne to gradivo. Naime, neki roditelji nemaju dovoljno novaca da plate instruktorima ili instruktori traže previše. Ovdje dolazi na red volontiranje. Ako netko iz vaše e-klupe ne razumije gradivo, a vama je kristalno jasno, nemojte se bojati pitati ga treba li mu pomoć. Možda će se na prvu sramiti, ali sigurno će jednom prihvatiti. Tako i vi možete pomoći!

Sada vam se možda ovo ne čini u redu jer neki dobivaju novac za istu stvar koju ste vi učinili za „ništa”. To nije istina jer ste usrećili i pomogli drugoj osobi, što je najveća plaća, sreća drugog. Možda nije vas usrećilo, makar je trebalo jer ste pomogli drugoj osobi, ali ste učinili dobru stvar i ojačali odnose s drugom osobom. Ponekada nam se ta dobra djela vrata na drugi način, možda zaboravimo svoj doručak kod kuće i neka osoba podijeli svoj s nama, što nam puno pomaže. Nekada ta dobrota napravi krug i vrati se gdje je i započela, u nama, kod nas.

Volontiranje nije samo namijenjeno tomu da ljudi pomažu ljudima, već i da ljudi pomažu životinjama. Najčešći primjer toga je rad u skloništu za životinje. Tamo volonteri hrane i njeguju napuštene pse i mačke za koje drugi nisu mogli brinuti. Te životinje bi inače možda bile ubijene da nema dobrih ljudi koji o njima brinu i onih koji doniraju novac za održavanje tih skloništa.

Volontiranje je predivna stvar koju bismo mi svi trebali činiti češće ako imamo slobodnog vremena. Možda nam ne pomogne materijalno, ali će nam sigurno pomoći na neki drugi način.

Vilim Crčić, 8. razred

Osnovna škola Ante Kovačića Zlatar

STO LJUDI STO ČUDI!

STO JEZIKA-ISTO ZNAČENJE

ALI ŽATO
POSTOJE
LJUDI
KOJI
POMAŽU!

ngokuzithandela **Benevolat** ngokuzinikela frijwilligerswurk
tình nguyện **volun-** ボランティア obair dheonach sjálfboðaliða
gönúllü voluntariat vabatahtlik tegevus dobrovolnictví kőnüllü อาสาสมัคร
волонтирање kaolelelei **Vullnetarizmi** vrywillige volunteering волонтирање
prostovoljstvo faire du bénévolat **VOLONTIRANJE** varaaehtoistyö voluntär
dobrovolnictvo εθελοντισμός **frivilligt arbejde** доброволчество voluntariat
voluntariado frivillig arbeid vrijwilligerswerk önkéntesség gwirfoddoli
добровольчество zglaszanie się na ochotnika داوطلبانه **Freiwilligenarbeit**
волонтерство **meýletinlik** trabajar como voluntario il volontariato ko'ngilli

LJUDI NISU KRIVI ŠTO ŽIVE U RATNIM PODRUČJIMA
ZEMLJE, NISU KRIVI ŠTO SU IM VREMENSKE NEPOGOĐE
UNIŠTILE DOM, NISU KRIVI ŠTO NE MOGU DOBITI POSAO.

SVI SMO MI RAZLIČITI ALI UVIJEK
POSTOJI NEŠTO ZAJEDNIČKO-
DOBROTA, PONIZNOST, LJUBAV..

Emma Pecigus, 6. razred,
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

Projekt provodi Mreža udruga Zagor u partnerstvu s Osnovnom školom Ksavera Šandora Gjalskog Zabok, Osnovnom školom Bedekovčina, Osnovnom školom Đure Prejca Desinić, Osnovnom školom Ante Kovačića Zlatar, Osnovnom školom Franje Horvata Kiša Lobar i Krapinsko-zagorskom županijom, a financiran je sredstvima Ministarstva znanosti i obrazovanja u okviru izvaninstitucionalnog odgoja i obrazovanja.

**MREŽA
UDRUGA
ZAGOR**

Trg svete Jelene 6
49210 Zabok
Tel.: 049.222.635
Mob.: 091.222.6350
mreza@zagor.info
www.zagor.info

volontirajmo@zagor.info
volontirajmo.zagor.info
f VolontirAJMO
t @zagorinfo
Mreža udruga Zagor
mreza.zagor

Partnerske
organizacije:

Osnovna škola
Ksavera Šandora
Gjalskog Zabok

Projekt
financira:

Ministarstvo znanosti i obrazovanja

Sadržaj ove publikacije isključivo je odgovornost Mreže udruga Zagor te se ni na koji način ne može smatrati da odražava gledište Ministarstva znanosti i obrazovanja.